

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET WONDERKAPELLETJE

Een wagenspel

door

1880

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.3287

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen

Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET WONDERKAPelletje* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/035
ISBN- 978- 90-385-13614

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 6 heren - 1 kind)

TILLE (BERTHILDE) MERTENS, een parel van een boerendochter :
 WILLEM MERTENS, vader van Bertilde :
 KARLIJNE EVERTS, moeder van Bertilde :
 GUSJE, jongste kind, een nakomertje :
 BERTUS VERDONCK, zoon van Nand Verdonk :
 FRANSKE VAN DE KOEIESTAART :
 WIEBE WUITEN, is niet zoals het moet zijn en wordt niet serieus genomen –
 werkt als hulpje bij boer Mertens :
 ODILON VAN TRIEN VAN DE WATERMOLEN, boer :
 THEA VAN SCHELE RENE, dorpsvrouw :
 KATO, oude vrouw
 BOKOLD, alverman

DECOR

Een decor waar als kan op gespeeld worden – boerderij met simpele huiskamer rechts vooraan, kapelletje in het midden, het ven links met riet in bruine aardewerken potten.

KORTE INHOUD

Willem Mertens, een boer die er warmpjes inziet wil zijn dochter uithuwelijken aan de zoon van Boer Verdonck uit het naburige dorp. Verdonck heeft uitgestrekte landerijen, veel koeien en wel drie paarden. Daar kan zijn dochter alleen maar beter van worden. Nu is de vraag of Bertilde Bertus wel ziet zitten? Als liefde een bevel wordt, kan haat heel plezierig zijn. Bertilde is niet van plan haar liefde zomaar te geven. Haar man moet het waard zijn om haar liefde te krijgen. Is ware liefde tot wonderen in staat? Of zit Sint Thibaut er voor iets tussen?

EERSTE TAFEREEL

(’s middags aan tafel bij boer Mertens – Willem, Tille, Karlijne, Gusje, Wiebe)

WILLEM : Luister Tilleke, het wordt stilaan tijd dat ge eens aan trouwen denkt.

TILLE : *(verslikt zich in haar soep)* Trouwen vader, waarvoor is dat nodig? Ik zit hier toch goed?

WILLEM : Natuurlijk mijn kind, maar uw moeder en ik hebben u niet op de wereld gezet om altijd alleen te blijven.

TILLE : Ik ben toch bij jullie. Doe ik het hier niet goed?

WIEBE : Wiebe ziet Tille graag. Wiebe zal met Tille trouwen.

TILLE : Ge zijt een heel lieve gast, Wiebe. Ik zal er eens over denken.

(Wiebe voelt zich happy)

GUSJE : Gaat gij echt met Wiebe trouwen, Tille? Wie gaat er dan met mij voetballen?

WILLEM : Dat zullen we dan wel zien. Eet uw soep verder op.

GUSJE : Ja pa.

KARLIJNE : Uw pa heeft gelijk. Er lopen hier geweldige knappe boerenzonen rond die best zo’n knap vrouwke als gij zouden zien zitten.

WILLEM : Ik zal u een handje helpen.

TILLE : *(verwonderd)* Mij helpen, vader?

WIEBE : Wiebe wil ook helpen. Wiebe ziet Tille graag. *(snuif zijn neus in een grote bolletjeszakdoek)*

WILLEM : Wel, op de markt ben ik Ferdinand Verdonck tegen het lijf gelopen en omdat we beiden goeie zaken hadden gedaan zijn we er ene gaan drinken. Hij vond ook dat het tijd wordt dat jullie... Enfin, ge weet wel...

KARLIJNE : Ja, wij zouden nog graag onze kleinkinderen zien spelen op ’t erf voor ze ons naar ’t kerkhof dragen.

TILLE : Maar moeder!

KARLIJNE : Maar ja mijn kind, gij zijt al tweeëntwintig. Ik was op mijn achttien al getrouwd.

WILLEM : En in verwachting.

KARLIJNE : Jaja, het is al goed!

WILLEM : Ik heb dus de familie Verdonck uitgenodigd voor zondag. Vrijdag doen we toch een varken dood en dan houden we pensenkermis.

TILLE : Maar vader...

GUSJE : Ik lust geen zwarte pensen. Spek is veel lekkerder.

WIEBE : Pens met appelmoes. Wiebe lust dat. Een witte en een zwarte.

KARLIJNE : Jaja, het is goed zo Wiebe.

WIEBE : Ik zal goed mijn best doen. Ik kan hard werken.

GUSJE : Word je van spek eten sterk mama?

KARLIJNE : Zeker mijn jongen maar eet nu verder. Pa is tegen Tille bezig.

WIEBE : Tille moet trouwen. Ze mag mij vasthouden. Ik heb dat graag.

WILLEM : *(kordaat tegen Tille)* Wat is het, is het geen goeie keuze misschien? Bertus is een flink uit de kluiten gewassen kerel die niet bang is om te werken. Met hem gaat ge geen armoede lijden.

TILLE : Ja vader, maar ik weet niet of wij wel bij elkaar passen?

KARLIJNE : Luister maar naar wat uw vader zegt, mijn kind. Uw pa heeft altijd gelijk.

TILLE : Ja moeder, maar ik...

WILLEM : Hoor ik u nog? Ge zult zondag wel zien. Uw broodje is gebakken.

(Tille haalt haar schouders op en eet verder)

Daarbij, ik zal mijnheer pastoor zondag ook vragen voor 't middageten. Ik moet hem straks toch nog plantgoed brengen.

TILLE : Zeg pa, loopt ge niet te hard van stapel? Ik weet niet of Bertus....

WILLEM : Geen gezeur, mijn kind. Ge moet de stier bij de horens vatten.

TILLE : Ja pa.

WIEBE : Gaan we straks de stier pakken, boer?

WILLEM : Als we gedaan hebben met eten gaan we schapen scheren. Helpt ge mee?

WIEBE : Zeker boer.

(ze eten nog even door en gaan dan af – moeder en dochter ruimen af)

TWEEDE TAFEREEL

(Tilleke zit op een primitief houten bankje aan het kapelletje in de doornhaag en Thea komt met haar fiets aangereden met een bosje wilde bloemen)

THEA : Wel Tilleke, ge zit hier zo stil bij het kapelletje van de doornhaag. Aan 't bidden voor een speciale intentie?

TILLE : Ik vrees dat het daarvoor te laat is.

THEA : Maar kind, het is nooit te laat. Hier zijn al veel wonderen gebeurd.

TILLE : Ik geloof niet echt in wonderen.

THEA : Maar meisje toch! Hier zijn kreupelen en lammen genezen en ooit was er een blinde die terug kon zien. Sint Thibaut is een grote heilige.

TILLE : Het zal allemaal niet helpen.

THEA : Kind, ge moet bidden en offeren en natuurlijk ook geloven. Ze vertellen dat er een jong meisje zeven keer rond de kapel liep om een goeie jongen te vinden die haar heel graag zag.

TILLE : En, heeft ze de ware Jacob gevonden?

THEA : Zeker mijn kind, enkele dagen later liep ze de man van haar leven tegen het lijf.

TILLE : Ik weet niet of het mij zal lukken.

THEA : Sint Thibaut laat niemand in de steek. Baat het niet dan schaadt het niet. Ik zou er maar eens over nadenken.

(Odilon komt juist voorbij gestapt – hij gaat het hooi keren op de wei)

ODILON : Moeten we over iets nadenken, Thea? Pas daar maar voor op. Ge gaat er nogal een kop van krijgen.

THEA : Hier zie, Tilleke zit met een groot verdriet.

ODILON : Maar kind, als Odilon kan helpen doet hij dat met veel plezier. Vertel op, wat is het probleem? Ik luister en zijt gerust, bij mij zijn uw grootste geheimen geheim. Vooruit, vertel op.

TILLE : Wel, ik ben zo'n beetje verliefd op Franske van de Koeiestaart maar onze pa die moet daar niet van weten.

THEA : Allee gij, dat is toch een lieve jongen?

TILLE : Ja, maar hij vind hem te simpel. Hij noemt hem een armoedzaaier, een straatloper. En zijn ros haar zal er ook wel voor iets tussen zitten.

THEA : Oeioeioei, dat zijn inderdaad grote problemen.

TILLE : Dat ros haar kan mij geen zier schelen. Ik zie dat graag.

ODILON : En heeft uw vader misschien een andere keus voor u?

TILLE : Ja, hij vindt dat ik met Bertus Verdonck moet trouwen.

ODILON : De zoon van boer Verdonck?

(Tille knikt)

Had ik het niet gedacht, die zit er warmpjes in. Ja meisje, dat zal niet simpel zijn.

THEA : Ik vind dat maar een snoever. Het is geen mis manneke maar zijn mond staat niet stil. Kind toch, daar hebt ge zelf niets bij te zeggen. Als ik van u was zou ik zeven keer rond het kapelletje lopen en bidden voor Sint Thibaut.

ODILON : Misschien heeft Thea gelijk. Hier is hulp van hogerhand nodig.

TILLE : Dus jullie vinden dat ik het moet doen?

THEA : Wat doen?

TILLE : Wel, zeven keer biddend rond het kapelleke gaan.

ODILON : Alle hulp van hierboven is welkom. Doe maar kind.

THEA : We zullen voor je duimen en meebidden.

(Tille gaat zeven keer biddend rond het kapelletje)

TILLE : En nu?

ODILON : Wachten en erin geloven, meisje.

THEA : Niet wanhopen. Hier boven zijn ze al druk in de weer om een knappe bink voor u uit te zoeken. Geloof me maar.

ODILON : Allee dan, op de goeie afloop. Dag Thea, dag Odilon, tot nog eens. *(gaat af)*

THEA : Liefde! Als ge jong zijt is het toch zo schoon.

ODILON : Elk op zijn tijd hé, Thea. Ik zie ook nog naar de knappe vrouwen.

DERDE TAFEREEL

(aan tafel zit Willem koffie te drinken en Karlijne komt op)

KARLIJNE : Ik geloof niet dat Tille Bertus als haar toekomstige bruidegom ziet zitten.

WILLEM : Ach wat, dat zal wel groeien. Ziet ge ze liever met een of andere armoedzaaier aanmodderen misschien? Daar komen alleen maar vodden van.

KARLIJNE : Ik denk dat ze een andere jongen op het oog heeft.

WILLEM : Toch die rossekop niet zeker?

KARLIJNE : Het is wel een knappe gast.

WILLEM : Knap? Hij moet slim zijn, van goede komaf en kunnen werken als een beest.

KARLIJNE : Waart gij vroeger zo'n held?

WILLEM : Ik heb het gemaakt in het leven.

KARLIJNE : Ja, maar een stier vergeet dat hij ooit een kalfje was.

WILLEM : Hoe bedoelt ge?

KARLIJNE : Uw ouders waren ook geen hoogvliegers. Waar hadt ge gezeten als mijn vader u niet onder de arm had genomen?

WILLEM : Ik heb er dag en nacht voor gewerkt.

KARLIJNE : Dat kan Frans ook.

WILLEM : Dat kan goed zijn maar Georges heeft toch een heel stuk voor. Hij studeert in de stad, heeft rijke ouders en werkt ook nog op de boerderij. Dat zie ik ros Franske niet doen.

KARLIJNE : Zo een slimme is het nu ook weer niet. Hij is al drie keer blijven zitten.

WILLEM : De volhouder wint Lijneke, dat moest gij al weten.

KARLIJNE : Of het zo'n volhouder is betwijfel ik. Meer een manneke met veel praat en streken. Onze va zei altijd: 'Veel geblaas en weinig wol.'

WILLEM : Dat zou ik zo maar niet zeggen.

KARLIJNE : Laat die twee het dan eens bewijzen.

WILLEM : Bewijzen? Hoe gaat ge dat doen?

KARLIJNE : Simpel, met een wedstrijd. Wie wint krijgt de hand van onze dochter.

WILLEM : Karlijne vrouwtje, ge zijt geniaal.

KARLIJNE : Dat weet ik schat. Roep Tille binnen, dan brengen we haar op de hoogte van ons plan.